

4) Příběh Bhímy, Bháši a Drdhy

IV. 34 Démon Šambara tvoří demony Bhímu, Bhášu a Drdhu, kteří jsou obdařeni Sebezpoznaním.

VASIŠTHA pokračoval: Ó Rámo, démon Šambara pochopil, že jeho démoni Dama, Vjála a Kata zakusili falešný pocit jáství, a proto před ním utekli a upadli do neštěstí. Rozhodl se, že stvoří jiné demony, ale tentokrát je obdaří Sebezpoznaním, aby nepadli do léčky mylného pocitu ega.

Šambara tedy pomocí svých magických schopností stvořil tři další demony, jimiž byli Bhíma, Bháša a Drdha. Ti byli vševědoucí, bez hříchů, obdařeni nezaujatostí a poznáním Já. Vesmír měl pro ně stejnou cenu jako stéblo trávy.

Začali bojovat s armádou bohů a ani po určité době se v nich nedokázal uchytit pocit ega. Pokaždé když se u nich tento pocit objevil, přemohli ho pomocí dotazování se a zkoumání „kdo jsem já“. Neměli strach ze smrti a byli zcela oddáni činnosti v přítomném okamžiku. Osvobození od lpění i od pocitu „to jsem udělal“ se soustředili na úkol, který jim dal jejich pán Šambara. Zůstávali oproštěni od chtění i odmítání a na vše pohlíželi stejně. Armádu bohů tak brzy porazili. Bohové vyhledali útočiště u boha Višnu a pak se dle jeho příkazu usadili v jiné oblasti.

Višnu se musel do boje se Šambarou vydat sám. Démona zabil a v tom okamžiku Šambara dosáhl příbytku boha Višnu a byl osvobozen. Poté Višnu osvobodil i tři demony, Bhímu, Bhášu a Drdhu, kteří neměli pocit ega, a proto byli po odchodu z těla ihned osvíceni.

Ó Rámo, mysl podmíněná touhami znamená omezení. Je-li mysl bez tendencí a tužeb, je tu osvobození. Podmíněnost mysli odpadne, je-li jasně nahlédnuta a pochopena Skutečnost. Jakmile touhy a sklony odejdou, vědomí člověka spočine v nejvyšším klidu, podobně jako když zhasne plamen svíce. Pochop, že ať pomyslíš kdekoli na cokoli, není to nic jiného než Já. A takové je jasné vnímání. „Podmíněnost“ či „mysl“ jsou jen slova, za nimiž není skutečnost. Jakmile je Pravda nalezena, jsou slova bezcenná. Takové je jasné vnímání. A je-li tu jasné vnímání, je tu osvobození.

Dama, Vjála a Kata představují mysl ovlivněnou pocitem ega. Bhíma, Bháša a Drdha představují mysl, jež je od tužeb a pocitu ega osvobozena. Ó Rámo, nebuď jako Dama, Vjála a Kata, ale vezmi si příklad z těch druhých. To je důvod, proč jsem tobě, svému milému a bystrému žákovi, tento příběh vyprávěl.